

Stk. 4. Midler, der ved udløbet af lov nr. 97 af 20. marts 1963 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. forefindes i de i lovens § 3 omhandlede fonds, overføres til de i stk. 1 og 3 omhandlede tilsvarende fonds.

Stk. 5. Ved ophævelse af de i denne paragraf omhandlede fonds skal midlerne i disse med ministerens tilslutning efter forhandling med Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger og vedkommende branche anvendes til foranstaltninger, der tjener til fremme af produktion og afsætning af danske landbrugsvarer.

§ 4. Uanset bestemmelserne i § 2 kan der for flæsk, okse- og kalvekød, fjerkrækød og æg opkræves afgifter med det formål for øje at opretholde den af monopoltilsynet for hver af de nævnte varer godkendte hjemmemarkedspris, og disse afgifter kan uden forhandling med det i § 1, stk. 2, omhandlede udvalg pålægges af landbrugsministeren efter indstilling fra Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger. Ved monopoltilsynets godkendelse af forannævnte hjemmemarkedspriser vil de af tilsynet i medfør af § 2 a i lov nr. 195 af 16. juni 1961 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m., jfr. lov nr. 301 af 5. september 1962, fastsatte priser være at lægge til grund, således at disse priser korrigeres med ændringer af betydning i landbrugets produktionsomkostninger for de omhandlede varer. Såfremt den gennemsnitlige eksportpris for én eller flere af de nævnte varer er højere end den af monopoltilsynet godkendte, skal landbruget være berettiget til at opnå denne pris. Monopoltilsynets afgørelser i henhold til disse bestemmelser kan ankes i overensstemmelse med reglerne i § 18 i lov nr. 102 af 31. marts 1955 om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i § 2 kan der ved slagtning af svin opkræves en afgift med det formål for øje at forhøje hjemmemarkedsprisen for flæsk med indtil 50 øre pr. kg i gennemsnit i lovens gyldighedsperiode ud over den prisforhøjelse, der er hjemlet i stk. 1. Afgiften kan pålægges af ministeren efter indstilling fra Eksportsvine-

slagteriernes Salgsforening uden forhandling med det i § 1, stk. 2, omhandlede udvalg.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte forskrifter om fritagelse for erlæggelse af afgifter i henhold til stk. 1 og 2 ved producenters slagtning af svin på egen ejendom, hvorved forstås en af producenten ejet, lejet (forpagtet) eller bestyret ejendom, på hvilken producenten selv eller — for så vidt han er ejer af ejendommen — en af ham antaget bestyrer har bopæl og husholdning. Det er en betingelse for afgiftsfritagelse, at det pågældende svin siden fødslen eller i mere end de sidste tre måneder har været på den pågældende producents ejendom, og at kødkroppen udelukkende anvendes i producentens egen husholdning på ejendommen eller i anden producenten tilhørende husholdning. Det er dog tilladt en producent at overdrage kødet uden vederlag af nogen art. Under producentslagtning af svin henregnes slagtning, som aftægtsnydere, fodermestre og bortforpagtere lader foretage af svin, der er produceret på den pågældende ejendom, og som af producenten leveres dem som et led i aftægts-, arbejds- eller forpagtningskontrakten, for så vidt slagtningen foretages enten på den slagteberettigedes bopæl eller på den ejendom, hvor svinet er produceret.

Stk. 4. Afgiftsbeløb tilvejebragt i medfør af stk. 1 og 2 indgår ikke i de i § 3 omhandlede fonds, men anvendes — bortset fra afgifter af svin og produkter heraf — til fordel for producenterne inden for de enkelte produktionsområder i form af afregningstillæg eller på anden efter indstilling fra de i stk. 1 nævnte organisationer fastsat måde. Afgiftsbeløb tilvejebragt ved salg af svin og produkter heraf anvendes af Eksportsvineslagteriernes Salgsforening til prisudligning og markedspleje med sigte på stabilisering eller forbedring af producentpriserne.

Stk. 5. Udgifter i forbindelse med opkrævning af afgifter, der har til formål at forhøje hjemmemarkedsprisen, afholdes af de gennem afgifterne tilvejebragte beløb.

§ 5. Uanset bestemmelserne i § 2 kan der pålignes mælkeproducenterne en afgift på indtil 2 øre pr. kg af al sødmælk, der af mejerier, mælkekondenseringsfabrikker og